

PREGÓ DE LA FESTA DE SANT MAGÍ 2009

Josep Maria Madern Sostres

Bona nit cerverins i cerverines.
Bona nit a tothom.

Per ser sincer he de dir que quan Josep Maria Llobet em va transmetre la proposta de fer el pregó de Sant Magí, vaig dubtar a causa del meu allunyament de l'església per a menar-ho a bé. Però després de meditar-ho, portat per la personalitat, tan senzilla i afable del Sant, per la devoció que suscita, pel que representa per Cervera. Pel treball d'uns cerverins, l'Associació d'amics de Sant Magí que tant fan per conservar una de les més belles tradicions de la ciutat, vaig veure que havia de foragitar els meus dubtes i tractar d'escriure els sentiments que m'inspira. Motiu més que suficient per agrair sincerament a tots els que han pensat i confiat en mi per aquest pregó.

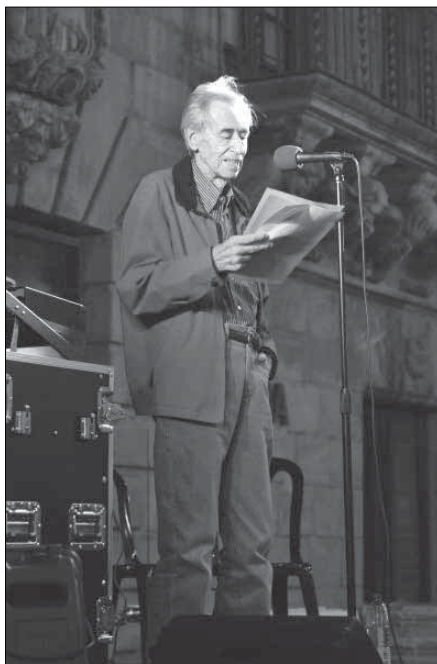

Foto Jordi Prat

No sóc historiador ni poeta (que tants de bons n'ha donat Cervera) sinó un ex-periodista reconvertit en escriptor de contes i narracions. Entre aquests i les cartes de condol que malauradament he d'escriure, poso un

gros pessic de voluntat i opto amb plaer i dificultat pel record i present de Sant Magí i de Cervera.

He de parlar abans d'un altre Sant, Sant Madern de Cornualles, sud-oest d'Anglaterra. Va ser eremita durant el segle VI o VII i va tenir relacions amb la Bretanya francesa. D'allí el nom o cognom va descendir cap al sud de França i el nord de Catalunya. Se sap molt poc de la seva vida, però nombroses esglésies angleses porten el seu nom. És molt conegut i visitat a Cornualles el Pou de Sant Madern. La seva festa és el 17 de maig. I fa pocs dies l'Albert Turull em va explicar l'existència ben a prop de nosaltres del Pou de Madern, a Vicfred que alimenta d'aigua la plana de Guissona i d'allí va a les Fonts de l'Estany.

Ens trobem doncs amb dos Sants vinculats per l'aigua, les Fonts i els Pous i, sobretot, molt més l'un que l'altre, amb Cervera. La Cervera de Josep Maria Madern. No seria d'estranyar que tots dos - que imagino tenen bona relació allà on es trobin -, s'hagin confabulat per fer-me parlar aquesta nit. Coses de Sants?

Només que una persona d'entre nosaltres no recordi la vida de Sant Magí, crec que val la pena parlar-ne uns minuts. Agafo una de les llegendes del Sant. Va ser eremita a finals del segle III i principis del IV. Nascut a prop de Tarragona, en morir els pares, va repartir la part de l'herència entre els pobres i es va retirar durant 30 anys a una cova, que encara existeix, a les muntanyes de Brufaganya. Temps de persecucions dels cristians per part del prefecte roma Dacià. Va ser detingut dues vegades. L'última a la seva cova. I la llegenda acaba dient que de camí del martiri, i en forta calor, els soldats estaven assedegats i Magí va exclamar "On el meu gaiat caurà, un riu hi naixerà". I amb el riu les famoses fonts de Brufaganya, a l'aigua de les quals s'atribueixen propietats curatives. Alguns diuen que Magí va escapar i va refugiar-se a la cova de Brufaganya. Allí el van trobar i va ser mort. Els deixebles el van enterrar i és un lloc venerat.

Però hi ha altres llegendes. Una es refereix a les Roses de Sant Magí. Els soldats romans portaven el presoner al suplici. Pel camí era fuetejat i unes gotes de sang van caure sobre unes roses blanques. Des d'aleshores hi ha roses amb un puntet vermell que ens transporta a la sang de Sant Magí. D'aquí el nom de Roses de Sant Magí.

Una característica més popular lligada potser a la personalitat de Sant Magí, és el pas de Magí a nom comú amb el significat de “talent” o de “ment”. Jo he sentit, de jovenet, la frase “aquell noi té molt magí” o “el seu magí és admirable”. Sigui el que sigui, en tot cas, és un homenatge al nostre Sant.

Després de Sant Magí, per a qui no em conegui, unes paraules sobre el meu esperit i devoció cerverines.

Vaig néixer a Cervera. Vaig jugar a Cervera a la placeta (desapareguda) del carrer de les Verges, ara general Guell. Vaig aprendre a llegir a la biblioteca de Cervera. Vaig estudiar a Cervera. Vaig viure la insurrecció franquista a Cervera. Vaig detestar el franquisme a Cervera. Gent de Cervera em va denunciar com a persona de mals antecedents polítics el 1946.

Demanda d'informació oficial a l'alcalde de Cervera. Aquest, el senyor Cisteró, va contestar al tribunal de Milícies Universitàries el gener del 47 que no constava aquesta informació. Podia haver estat molt greu i, per fortuna i sort, no ho va ser. Després d'estudiar a Barcelona, vaig treballar a Saragossa i Lleida de periodista. Igual que a París a on vàrem anar la Pilarín Minguell i jo, l'any 57, per no suportar la dictadura franquista. Més de 25 anys d'exili més o menys voluntari. Sempre he mantingut llaços amb Cervera, amb amics, amb la revista “Segarra”. He passat les vacances a Cervera. En tornar, el 83, per problemes familiars,

Vitrall de Saint Madern

vaig anar a viure al Talladell, Tàrrega i Barcelona. Des d'on he continuat la relació amb amics de Cervera. Des de fa anys col·laboro regularment a la revista "Segarra actualitat".

Sóc d'una estirp que diu i escriu el que pensa. Sóc d'una generació que ja s'acaba, que està en via de desaparició, totes dues coses perilloses i, per sort, conservo l'amistat de joves cerverins que aprecio profundament. I aquíestic, més malferit per la vida i els anys del que jo voldria, per parlar-vos de Sant Magí i de la ciutat que honora cada any la seva excepcional personalitat i acull la bella processó de l'aigua miraculosa de Brufaganya amb el barbut i simpàtic "Magí" al davant. Aigua que serà repartida i beguda pels ciutadans de Cervera.

De Cervera em plau explicar que és la meva ciutat de cor i d'esperit.

Que és la ciutat del record. Del passeig de l'estació, de la tertúlia sota l'acàcia, del Carrer Major, de Sant Magí o Sant Cristòfol, de la Font de Fillol, tan oblidada, i tants altres indrets que perduren en la meva memòria.

De Cervera he de dir que s'ha fet gran però no s'ha tingut prou cura de la vella Cervera o, més encara, que s'ha perdut en part el que és l'estimable tresor de la ciutat. Ja que s'ha parlat de Fonts i de Pous, voldria donar exemples visibles: la desaparició de la magnífica Font de Sant Miquel, la Font de les Verges i la placeta del carrer General Güell, mediocrement substituïda. La font de Sant Domènec. La destrucció de la font del Pou Nou, que dóna nom al carrer, en benefici d'una gran empresa comercial. No donaré més detalls perquè ja són coneguts i, sovint, denunciats per escrit per aquells que estimen la bellesa d'indrets ara oblidats o enterbolits. Crec necessària una sana administració del municipi, bandejant partidismes i capelletes. Crec que cerverins i autoritats haurien de manifestar una més ferma cohesió i equilibrar esforços per fer-la gran i per no perdre allò que sempre ha estat gran en el cor de Cervera.

He comprovat que, com en tants llocs, els cerverins s'han tornat individualistes i pensen massa en l'aspecte material de les coses. La vida i el sentit comunitari s'han deslligat. Falta la solidaritat, la germanor. Crec que el nostre deure és estar els uns al costat dels altres sense tenir en compte el color o la raça. El món hi guanyaria perquè el món és també el nostre país. Sense oir ni llegir de les guerres, producte quasi sempre

de cegues ambicions. Sense oir ni llegir que milions de persones, homes, dones, nens, han mort o moren de fam i d'abandó. Hi ha projectes de les grans organitzacions per remeiar aquesta situació a llarguíssim termini. I entretant? Entretant no sigui així i regni la corrupció, el guany, la grapa del capital només on hi ha riquesa en propi benefici, perquè el capital només vol engendrar més capital, la trista situació no canviarà. Crec que només entre tots, amb voluntat i honestedat, podem fer un futur més digne per a tots!

Així és com jo veig el món i la meva Cervera. Potser no ha estat un veritable pregó, però hi he posat l'afecte que Sant Magí i Cervera m'han inspirat. I com va dir la meva companya, la Pilarín Minguell, jo que no crec en miracles, el fet d'haver escrit aquest text és, potser, un miracle de Sant Magí.

I, ara, salutacions a les Autoritats municipals, a l'Associació d'amics de Sant Magí, als veïns del barri, als cerverins aquí presents. Salutacions al "Maginet" d'aquest any, a les pubilles, tots ells protagonistes de la Festa. I un record cordial als que m'han precedit en els pregons de Sant Magí.

Per acabar diré de tot cor:

"Per molts anys, Sant Magí!"

"Per molts anys, Cervera!"

